

I sin Forelæggelsestale udtalte *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Korsgaard), at Baggrunden for Lovforslaget paa den ene Side var de meget tyngende Skatter og den stadig tilstedeværende økonomiske Uligevægt med Hensyn til Landbrugets Stilling sammenlignet med meget store Dele af Byerhvervene, og paa den anden Side Statsregnskabets Overskud for de senere Aar.

Finansministeren havde foreslaaet at anvende ca. 21 Mill. Kr. af Overskuddet for 1936—37 til Afskrivning paa Tab ved visse Kriseforanstaltninger, som foretoges til Fordel for Landbruget i 1931 og 1932. Dette fandt Forslagsstillerne rent teknisk urimeligt, da der i Forbindelse med disse Foranstaltninger vedtoges Indtægtslove til Dækning af Udgifterne. Vilde man endelig bruge Pengene, maatte det hellere være til en ekstraordinær Afskrivning paa Statsgælden, men Det konservative Folkeparti var af den Opfattelse, at Overskuddet burde vandre tilbage til Landets Skatteydere. I § 1 var der derfor stillet Forslag om en Lempelse af Indkomstskatten.

I Tilslutning hertil foresloges det i § 2 at anvende 15 Mill. Kr. til Nedsættelse af den amtskommunale Beskatning af Landbrugsejendomme.

Som Svar herpaa udtalte *Finansministeren*, at det konservative Forslag i Realiteten gik ud paa, at Staten skulde laane et Beløb af indtil 28 Mill. Kr. for derigennem at skaffe Midler til Veje til at kunne fritage dels Statens Indkomstskatteydere, dels den Del af Amtsskatteyderne, som ejer Landbrugsejendomme, for en tilsvarende Skattebetaling til Dækning af Driftsudgifter paa Statens og Amternes Budgetter. For hvilke Terminer Nedsættelsen af Landbrugets Ejendomsskatter skulde finde Sted, og efter hvilke Regler Pengene skulde fordeles mellem Amterne, stod der imidlertid intet om i Lovforslaget; det maatte der træffes nærmere Bestemelse om.

Finansministeren kunde ikke godkende den Opfattelse, at Krisehjælpen til Landbruget i sin Tid var blevet inddækket ved Hjælp af Skatter. Det var rigtigt nok, at der i 1931—32 opkrævedes ekstraordinære Skatter til et Beløb af 19,1 Mill. Kr., men til Gengæld svigtede de ordinære Skatter under Krisen i saa høj Grad, at det samlede Resultat i Aarene fra 1931—32 til 1933—34 blev et Driftsunderskud paa henvend 9 Mill. Kr. til Trods for, at Krisehjælpen blev taget paa Formueregnskabet, hvilket betød, at Pengene blev laant i Nationalbanken. Dette Driftsunderskud blev udlignet i 1934—35, men naar man ikke dengang og heller ikke i det følgende Finansaar inddækkede Landbrugshjælpen, skyldtes det, at der var en Mulighed for, at Modtagerne kunde blive